

чрѣзъ което може нѣкой да придобие голѣхъ имотъ, слушай, дъще, да ти прикажѣ що е станѣло прѣди нѣколко врѣме въ Парижъ, много страдалнѣхъ столицѣ на френцитѣ.

Едно момче, сынъ на единъ сиромахъ работникъ, трѣгнѣло отъ селото си да иде на Парижъ и носяло едно прѣпорѣчително писмо до единъ много богатъ банкиринъ. Като стигва въ Парижъ, прѣдставя ся прѣдъ банкирина таму поисква да го настани на работѣ; но понеже този господинъ нѣмалъ тогази праздно мѣсто да го настани на работѣтъ си, горкото момче враща ся отъ тамо наскърбено и нажалено, защото като чуждинче и безъ покровитель не знаело до кого да прибѣгне.

А на отхождане, като минувало прѣзъ дворѣтъ на банкирина умыслеено и увѣсено, съгледва на земѣхъ единъ иглѣ навеща ся та ѣхъ зема и ѣхъ забжда съ вниманіе на дрехѣхъ си. На онзи часъ банкиринѣтъ ся случил на прозорецѣтъ, и като видѣлъ момчето що направило съ иглѣхъ, казалъ на умѣтъ си — Ето едно дѣте, което при всичкото си нажаляваніе не забравя добрийтъ обычай на прикѣтваніето и не прѣзрѣ да прибере единъ иглицѣ; това показва че то ще бѣде едно дѣте редовно и знае какво ще каже економія. — Тутакъ си почука на прозорецѣтъ да ся върни момчето, и то смутено побърза да ся върни и възлѣзе пакъ при банкирина който му казалъ: — Сыно, като поразмыслихъ, видѣхъ че имамъ нуждѣ отъ едно момче което да ми прѣписва писмата; и тѣй настанявамъ тя на тѣхъ работѣ и опрѣдѣлямъ ти 300 франгы заплатѣ за годинѣ, а че сетнѣ пакъ щемъ видѣ.

Момчето пріе туй прѣдложеніе съ благодареніе и ся настани при банкирина, като изпълняваше длѣжностѣхъ си съ таквѣзи ревность и присърдце, штоо банкиринѣтъ останѣ много благодаренъ отъ него. Слѣдъ единъ годинѣ назначи му заплатѣ 1200 франга. А на другѣхъ годинѣ станѣ най-горенъ чиновникъ, послѣ съдружникъ, и най-послѣ, понеже банкиринѣтъ бѣше остарѣлъ вече, за да ся успокои на старость, постави го управитель на голѣмийтъ си имотъ, който разумныйтъ този момѣкъ умножи до толко, штоо най-послѣ станѣ самъ притяжатель и управитель